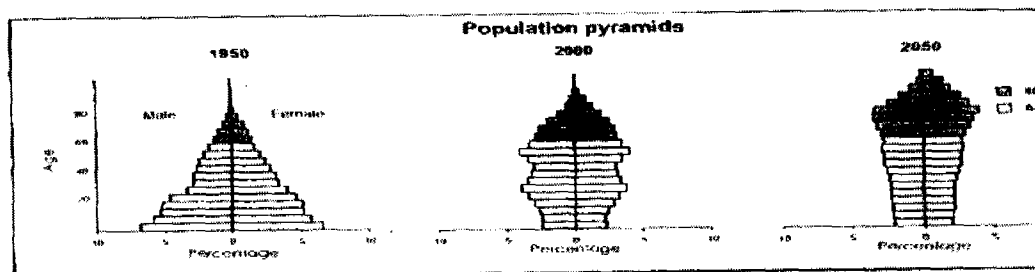

ผนวก ข

ภาพที่ 2.2

พีระมิดประชากรประเทศไทยปี 1950

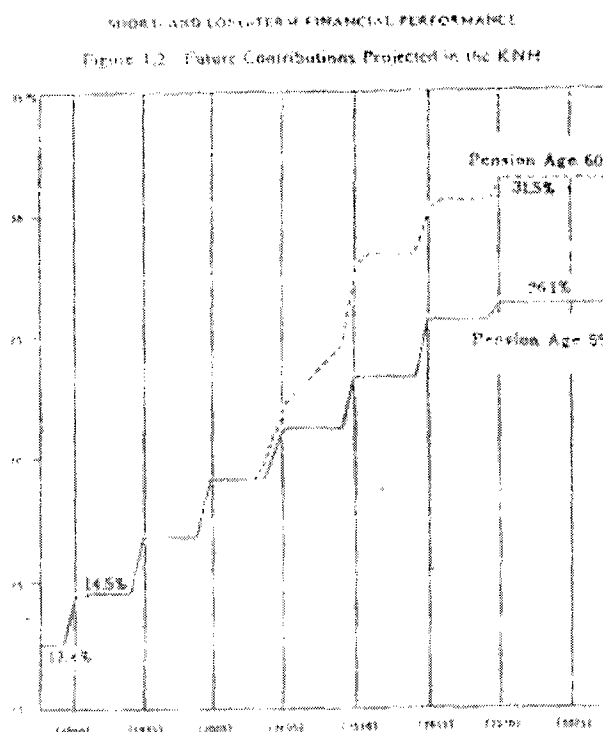

พีระมิดประชากร (Population Pyramid) ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2493 (ปี ค.ศ. 1950) นั้นมีฐานกว้างเพราะการเกิดสูงโดยด้านข้างของพีระมิดเว้าเข้าอย่างรวดเร็วและมียอดแหลม เพราะการตายสูงในทุกอายุ ลักษณะเช่นนี้หมายความว่า อัตราเกิดและอัตราตายสูง ในขณะที่พีระมิดประชากรในปี พ.ศ. 2543 (ปี ค.ศ. 2000) มีฐานที่แคบลงเพราะการเกิดลดต่ำลงอีกทั้งส่วนบนของพีระมิดป้านขึ้นเพราะการตายอยู่ในระดับต่ำ ลักษณะเช่นนี้มีความหมายว่าอัตราเกิดและอัตราตายต่ำลง ส่วนพีระมิดประชากรประมาณการปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) นั้นจะเห็นได้ว่าฐานและส่วนบนของพีระมิดจะมีขนาดพอๆกันเพราะการเกิดและการตายต่ำ ส่วนบนสุดป้านมากขึ้นเพราะการตายสูงจะเกิดขึ้นเฉพาะในกลุ่มประชากรผู้สูงอายุเท่านั้น ลักษณะเช่นนี้หมายความว่าอัตราเกิดและอัตราตายต่ำ (สีเข้มของพีระมิดหมายถึงประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปและสีอ่อนของพีระมิดหมายถึงประชากรที่มีอายุ 0-59 ปี)

ที่มา: Population Division, Department of Economics and Social Affairs, United Nations. Report ST/ESA/SER.A/207 ISBN92-1-051092-5. (2001), pp. xxvii-xxxi, 48-49, 286-287; ปราโมทย์ ประสาทกุล, ประชากรศาสตร์ สารัตถศึกษาเรื่องประชากรมนุษย์ (กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543), น. 128/133.

ภาพที่ 2.4

การจ่ายเงินและประมาณการจ่ายเงินเข้ากองทุนเงินบำนาญเพื่อลูกจ้าง

ที่มา: Takayama Noriyuki, The Greying of Japan: An Economic Perspective on Public Pensions (London: Oxford University Press, 1992), p. 10.

การจ่ายเงินเข้ากองทุนเงินบำนาญเพื่อลูกจ้าง (องค์กรภาคเอกชนและข้าราชการพลเรือน) โดยคนญี่ปุ่นในวัยทำงานก่อนปี พ.ศ. 2493 นั้น คนวัยทำงานจะต้องจ่ายเงินร้อยละ 12.4 เข้ากองทุน หากแต่ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 14.5 ก่อนปี พ.ศ. 2538 และประมาณการว่าจำนวนเงินที่จ่ายเข้ากองทุนจะเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดเป็นร้อยละ 26.1 ในปี พ.ศ. 2563-2568 (สำหรับคนเกษียณที่อายุ 65 ปี) และเพิ่มขึ้นอีกเป็นร้อยละ 31.5 ในปี พ.ศ. 2563-2568 (สำหรับคนเกษียณที่อายุ 60 ปี)